

Arrest

nr. 159 048 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 april 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum type C.

1.2. Op 6 mei 2011 wordt de visumaanvraag van de verzoekende partij goedgekeurd.

1.3. Op 18 mei 2011 legt de verzoekende partij een aankomstverklaring af.

1.4. Op 1 augustus 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Op 16 september 2011 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.6. Op 7 oktober 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.4. ontvankelijk wordt verklaard.

1.7. Op 5 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.4. ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.08.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 07.10.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De arts-adviseur oordeelde in zijn advies d.d. 22.04.2014 dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat Lukasevych, Anastasiya (R.R.: 607102055403) op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Betrokkene verwijst in haar aanvraag naar een rapport betreffende Oekraïne op de IRRICO website om aan te tonen dat een adequate medische verzorging voor de kwaal waaraan haar dochter lijdt ontbreekt in haar land van herkomst. Betrokkene beperkt zich echter tot een algemene aanklacht die op geen enkel moment toegepast wordt op haar persoonlijke problematiek en zij komt niet met bewijzen dat de algemene toestand een negatief effect zal hebben op haar persoonlijke situatie.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.”

1.8. Op 12 mei 2015 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart geldig tot 30 april 2020.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesmemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* op. De verwerende partij betoogt dat de bestreden beslissing werd genomen op 5 juni 2014 en aan de verzoekende partij werd betekend op 18 juni 2014. Zij wijst op artikel 39/57, eerste lid van de vreemdelingenwet waarin wordt bepaald dat het in artikel 39/2 van de voormelde wet bedoelde beroep moet worden ingediend bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing, dat zodoende 18 juli 2014 de laatste dag was om het verzoekschrift op te sturen, terwijl de verzoekende partij haar verzoekschrift dateert van 22 juli 2014, zijnde na de termijn van dertig dagen. De verwerende partij meent dan ook dat het beroep laattijdig is ingesteld en onontvankelijk is *ratione temporis*.

Hierop gewezen ter terechtzitting heeft de raadvrouw van de verzoekende partij geen opmerkingen. Zij geeft aan te volharden in de middelen van het verzoekschrift en zich inzake de ontvankelijkheid *ratione temporis* te gedragen naar de wijsheid.

De Raad wijst er op dat volgens artikel 39/57, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet het beroep dient te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht. De termijn van dertig dagen bepaald in voormelde wetsbepaling is van openbare orde en moet strikt worden toegepast..

De bestreden beslissing werd de verzoekende partij op 18 juni 2014 betekend, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier. Dit wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Indien 18 juni 2014 als datum van kennisgeving wordt beschouwd, is voornoemde datum de *dies a quo* die niet in de termijn wordt begrepen (cf. artikel 39/57, §2, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet). De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag (cf. artikel 39/57, §2, tweede lid van de Vreemdelingenwet). De beroepstermijn neemt een aanvang op donderdag 19 juni 2014. Derhalve was vrijdag 18 juli 2014 de laatste nuttige dag en is het verzoekschrift dat ingediend werd op 22 juli 2014 laattijdig en bijgevolg onontvankelijk. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De verzoekende partij voert geen overmacht aan.

Het ingestelde beroep is derhalve onontvankelijk.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER